

СОНЕТ

Угнута ограда балкона. Зрак светлости пригушене.
Ваздух намамљује свеже морске вале
на зелене и као полудивље обале.
Сета успомене неке давне, удаљене.

Јак мирис рибе. Грил-бар. Чаше веселе.
Предвечерје, утихли сутон, плав, ружичаст
и небо на двоје распукнуто. Таласа глас.
Иза црте виднка само звезде што се пале.

Туга нека и мукла чежња. Живахна песма морнара.
И опет таласи. Лука оживи. Ситне мете
са пучине обриса све јаснијих — лађа воду пара.

Вијугавом алејом седи деднца и малецно дете
корачају држећи се за руке. У луци мрежа стара
чека ноћни улов. Млађани пар, пољупци лете.

ДЕПОЕТИЗАЦИЈА

Река није виша илава, мутна је и жута сада,
плачљива врба са искривљеним куком.
Шта хоћу и чему тежим јесте облак са чибуком,
чежња што ме притиска — нахерени нагон што напада.

Све је искривљено у мојој памети: зраци понестали,
изврнуте зенице и некад прави угао чела.
Гледам кроз прозор: небо је истина опела
са звездама у паду, мостови су пали.

Као да свет више не знам од вајкада,
оно што је било мировање, у вечитом је покрету,
што беше занос, усамљеност и сивило је сада.

Где је мађија стиха обрубљеног сунца сјајем,
где је реч са ужареним прстеном у лету,
где узвишеност слике са мишљу са бескрајем?

АУТОПОРТРЕТ

Откад знам за себе: мислима сам нишанио облаке,
спотицао се о неку бубицу и подизао на рамена
камен или стену, друговао са ждраловима
и за сићушни камичак мислио да је нешто велико.

Једну ствар, ипак, држао сам изнад свега —
реч и хиљадиту, бескрајну њену многострукост:
направити од муцања смисао и као ни из чега нешто,
као алхемичар хтедох да уткам што нико нема.

Живот све исправља и искривљује,
и стихове и хтења и нема ничег што ће потрајати
више од мисли урезане у материју и у риму као кљештима ухваћену.

Иди право, не спотичи се, кажем себи шапатам, у мислима,
али се на успону осећам све тежи, гушим се...
А алхемнја стиха хоће ли потрајати и докле?

Превод са румунског:
СТЕЛУЦА ФЛОРА

РАДУ ФЛОРА (рођен 1922. у Банатском Новом Селу), професор Београдског универзитета, дебитовао је у књижевности 1947. године као песник збирком „Пут кроз ноћ и кроз дан“. Био је одговорни уредник часописа „Лумена“ (Вршац на румунском језику). Добитник је више литерарних награда и признања. Живи у Зрењанину, пише на румунском језику и преводи са српскохрватског на румунски и обратно. Објавио је седам збирки песама (међу осталима, „Тишина свитања“, „Пируете“, „Небески угао“ и др.), пет романа („Када стиже пролеће“, „Замка“ и др.). Бави се и есејистиком, књижевноом историјом и усменом књижевношћу. Велики број стручних радова објавио је у земљи и иностранству.

(С. Ф.)